

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$ an 5 cor., $\frac{1}{2}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.

Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-ora 12 bani a treia-ora 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplacei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Căminăriei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat la tot rē.

Căile ferate bosniace.

(S.) Chestia căilor ferate, ce sînt sē se clădească de nou în Bosnia și Herțegovina, preocupă în mare măsură cercurile politice din monarhia noastră.

Divergența de păreri între cele două guverne ale țerilor dualiste, interesate în cauză, e evidentă, și nici nu sînt prospecte ca ea să poată fi delăturată, decât numai prin intervenția Coroanei.

Va interveni Coroana? Cu greu ne vine a crede, pentru-că intervenția și respective decidera Coroanei în această afacere delicată ar avē de consecință inevitabilă retragerea sau a unuia sau a celuilalt dintre actualii miniștri-presidenți. Și stările actuale politice sînt de așa, că Monarhul nu se poate dispensa nici de unul nici de altul.

Nu poate demisiona pe Dr. Körber, care se află în preajma alegerilor pentru senatul imperial și pe deasupra și în posesiunea unui plan politic pentru viitor, — după-cum se afirmă, — dar nu poate demisiona nici pe Széll, care se află tot în preajma alegerilor și pe cale de a reconstrui parlamentul maghiar.

Dacă s'ar duce Körber s'ar naște chaos și mai mare dincolo, dacă s'ar duce Széll chaosul s'ar ivi și la noi, și s'ar da, poate, ocaziune bună băntfștătorilor să pescuiască în turbure.

Împrejurările aceste vor aduce deci cu sine, ca în chestia devenită gravă a căilor ferate bosniace să cedeze sau unul sau altul dintre guvernele țerilor interesate; și dacă se va cere intervenția Coroanei, e aproape sigur, că și Monarhul numai în direcția aceasta își va pune cuvântul în cumpănă.

Mai verosimil e însă, că întreaga chestie va fi luată dela ordinea zilei, — poate-că tocmai la intervenția Monarhului, — și va fi rezervată altor zile mai pacifice și altor guverne — mai *consolidate*. Pentru-că chestia nici nu e nouă. A fost pusă la ordinea zilei și sub guvernul lui Weckerle, dar' și atunci a trebuit să fie luată dela ordinea zilei, fiindcă guvernul maghiar nici atunci n'a voit să conceadă clădirea căilor ferate bosniace așa cum cerea guvernul austriac.

Chestia de altcum e următoarea: Guvernul austriac vrea să pună Dalmatia în legătură cu celelalte provincii din Austria, în prima linie cu Trieste, prin o linie directă de cale ferată. Terenul însă e de așa, că o linie directă nu e altcum posibilă decât numai peste provinciile ocupate, trecând prin Bosnia și Herțegovina. De aceea, guvernul austriac a cerut dela guvernul comun, sub

guvernarea căruia stă Bosnia și Herțegovina, să clădească o linie ferată de 50 kilometri, dela Bugojno la Arzano, — cu care apoi ar pute avē legătură directă liniile ferate de până acuma ale Austriei, precum și linia ce se va clădi în Dalmatia, până la Spalato.

Natural, că linia aceasta ferată e de o importanță colosală comercială pentru Austria, și din acest motiv face guvernul maghiar opoziție dorinței guvernului austriac, cerend dela guvernul comun, ca și Ungaria să fie pusă în legătură directă cu țările ocupate și cu — Marea-adriatică.

Cum se va rezolva chestia, e greu a spune înainte; pentru-că în întreaga afacere se păstrează secretul cel mai mare, așa, că nici rezultatul celor patru-cinci conferențe ministeriale ținute până acuma nu se cunoaște.

Probabil însă, că deocamdată se va rezolva așa, cum am spus mai sus, prin luarea chestiei dela ordinea zilei. Pentru-că guvernul austriac nu pre a poate ceda; aceasta e evident. Dar' nu prea poate ceda nici guvernul maghiar, ceea-ce e tot așa de evident. Rămâne deci, sau ca cere-rile amēndurora să fie încuviințate, și să se clădească două linii ferate paralele peste Bosnia și Herțegovina spre Marea-adriatică, sau să nu se încuviințeze cererea nici a unuia dintre guverne, ci chestia să rămână încă pendentă.

Credem, că cu acest din urmă rezultat se vor termina nouele conferențe ministeriale începute ieri la Budapesta, unde a sosit încă ieri dimineață ministrul comun de externe al monarhiei, precum și miniștrii austriaci, interesați în afacere, ca să iee hotărîre finală în cauză, în cas de necesitate sub presidenția — Monarhului.

Din parlament.

Ședința de ieri, 6 Noemvrie. Vorbește întâiu deputatul Barabás, în contra proiectului de lege despre înarticulara căsătoriei moștenitorului de tron Francisc Ferdinand. Zice că proiectul de lege e de prisos, pentru-că, sau poate fi modificat la timpul seu și atunci de ce a fost prezentat parlamentului, sau nu poate fi modificat și atunci violează principiul fundamental al constituției, în înțelesul căruia numai factorii în special îndreptățiți ai țerii pot să aducă și să abroage legi.

Face proiect de rezoluțiune, de înțelesul, că parlamentul maghiar se declară, că statutul organic al casei habsburgice nu formează *isvor de drept* pentru Ungaria.

Urmează Szilágyi Dezső. Trece la Maghiari de cel mai bun jurisconsult. De aceea vorbirea lui a fost așteptată cu mare interes din toate părțile. Dieta l'a aclamat încă la urcarea tribunei. A răspuns întâiu lui Barabás, declarand că proiectul acestuia de rezoluțiune e de prisos, pentru-că lucrul cerut de Barabás e de sine înțeles. Polemizează apoi cu Polonyi, căruia îi face imputare, pentru-că a adus în discuție sentimentele cele mai nobile ale moștenitorului de tron și soției sale, ceea-ce a făcut *impresiune peribilă pretutindenea*. (La curte! Red. Trib.) Sentimentele calde nu se pot exprima prin cuvinte, ci trebuie dovedite *cu fapte*.

Referitor la statutul organic al casei domnitoare zice Szilágyi, că nu e de lipsă să se iee nici o dispoziție din partea parlamentului maghiar. E un statut vechiu, de o sută optzeci de ani, de care nu s'a atins parlamentul maghiar până acum, e de prisos deci să se atingă acum de el. Statutul nu aparține parlamentului maghiar și nu poate fi deci discutat din partea parlamentului maghiar. Dar' aparține competenței dietei ungurești și poate fi discutat din partea acesteia *ordinea de moștenire asupra tronului*, și cu cât sînt raporturile mai pacifice, mai puțin încordate, cu atât mai dinadins trebuie limpezită chestia aceasta.

Proiectul de lege de pe tapet co-răspunde pe deplin legilor ungurești, respective părții aceleia din ele, care se referă la dreptul de moștenire asupra tronului; și tocmai de aceea înarticulara declarației moștenitorului de tron, făcută cu ocaziunea căsătoriei sale, *trebuie să se facă*.

Dacă proiectul de lege, prezentat din partea guvernului, ar sta fie cât de puțin în contrast cu legile țerii, ar zice și el, Szilágyi, că trebuie respins fără esitare. Dar' proiectul de lege nu e alta, decât înarticulara *jurământului moștenitorului de tron, spre eternă aducere aminte*. (Jurământ, despre care Polonyi zicea, că moștenitorul de tron *se nu-l țină*, când va ajunge Domnitor! Red. Trib.) Adevărat, că dreptul public maghiar nu cunoaște căsătorie *morganatică*, dar' aici nu despre ea e vorba, pentru-că proiectul de lege nu se ocupă cu *renunțarea la tron*.

Vorbirea lungă și temeinică a lui Szilágyi a fost ascultată cu încordată atențiune, ear' oratorul a fost aplaudat și felicitat din toate părțile. Discuția continuă.

Ea se sculă și se uită la cîșornic. — Deja trei ore! — zise ea.

Apoi se așază pe marginea patului și stătă gînditoare. — Ah! Doamne! cât de mult îl iubesc, — zise ea cu jumătate voce. — Nenorocit ce sînt; — murmură tînerul om lăsându-se să cadă jos.

Apoi fugi fără să privească în urma lui. El ajunse la zidul grădinii și-l măsură cu ochii. Era înalt. A-l sări era peste puțină. De altmîntrelea Andreiu făcuse deja prea mult, rana lui abia cicatrizată îl făcea să sufere prea mult. El căută o poartă și găsi o eșire ascunsă rezervată grădinarilor. O deschise. Măna-i tremura și i-se părea că totul se clătina în jurul seu.

— Adio! Adio! — murmură el, — Adio viață!...

Poarta se deschisese și în momentul când Andreiu vol să treacă pragul se simți înlănțuit de două brațe.

— Clelia!

— Ce faci? Unde mergeai? — zise ea spăiată. — Știam bine că auzisem un suspin și un șgomot ușor. Doamne! de eram adormită, tu fugeai și mă lăsa nebună de desperare; căci intenția ta era de a fugi, nu-i așa? Vrei deci să mă uci? Amorul tău s'a schimbat în ură? Ce ți-am făcut? Nu te iubesc decât pe tine și tu fugi de mine fără să spui nici un cuvânt, fără adio? Ah! Andreiu! Este o puțință ca tu să faci asta?

Demisiunea dela Brașov.

Demisiunea dlui director Virgil Onițiu continuă a preocupa toată lumea românească din Brașov, — serie corespicientul nostru. — Faptul, că *corpurile profesionale* dela școalele medii și superioare gr-or. române din Brașov, în conferența lor din 20 l. c. *au aprobat cu unanimitatea voturilor procedura directorului lor în cazul dat*, întrepunându-se ca un om pentru restituirea lui în favorul școalelor și cerend dela Vener. consistor satisfacerea completă a pretensiunilor sale juste, — faptul acesta i-a dat acestei neașteptate demisiuni o și mai gravă însemnătate. Și lumea așteaptă cu o curiositate încordată demersurile consistorului arhidiececan, dela care toți oamenii de bine așteaptă, ca să pună odată capăt stăpînirii exclusiviste și terorizatoare trocărăști la școalele din Brașov.

Reproducem în cele următoare după „Gazeta Transilvaniei” memoria-bilul conclud al corpurilor profesionale, adus din incidentul demisiunii directorului V. Onițiu, un conclud serios și plin de demnitate, care face onoare celor-ce l-au votat. Eată concludul din chestiune:

„Față de cazul neașteptat al abziecerii dlui director V. Onițiu, conferența profesională își exprimă adanca sa părere de rău, că relațiunile între onorata Eforie școlară și între direcțiunea școalelor noastre medii, relațiuni, a căror influență o simte și corpul profesional, în timpul din urmă au ajuns într-o stare așa de încordată, încât au necesitat retragerea dlui V. Onițiu din postul de director; mai departe, conferența recunoscend, că în timpul de șese ani îndepliniți, de când se află în fruntea școalelor medii, dl V. Onițiu și-a împlinit cu devotament și conștiințiositate chemarea de director, contribuind din toate puterile la progresul moral și intelectual al institutelor conduse de dînsul, precum și la ridicarea prestigiului acestor institute, își exprimă deplina sa încredere față de dînsul, consimțind și în cazul de față cu procedura sa, — și în fine roagă pe Venerabilul consistor, ca avend în vedere pe deoarte meritele dlui director V. Onițiu pentru școalele noastre, ear' de altă parte interesul bine înțeles al acestor școale, să nu-i primească demisiunea, ci să iee măsurile de lipsă pentru delăturarea inconvenientelor, cari au cauzat această demisiune, restabilind relațiunea, ce a existat între directorul școalelor noastre și între Eforia școlară înainte de intrarea în vigoare a „Regulamentului pentru afacerile interne ale organelor administrative” dela școalele noastre centrale, aprobate de Venerabilul consistor arhidiececan în 3 Ianuarie a. c.

Sfințire de biserică

— în Valldhid.

— Raport special. —

Turda, 6 Noemvrie n.

Comuna Valldhid, în apropierea Elisabetopolului e locuită în mare parte de Sași. Românii sînt în minoritate disparentă și cu toate aceste bravii Români în frunte cu bătrânul dar' neobositul și talentatul lor preot T. Borza, cu un zel și jertfire de sine propriu Românilor și-au zidit cu mari jertfe o frumoasă biserică care le poate fi de fală înaintea străinilor.

Duminecă, în 4 Noemvrie st. n. s'a săvîrșit sfințirea acestui nou lăcaș al lui Dumnezeu pe lângă un ceremonial demn și însoțit, de o serie de petreceri și producțiuni despre a căror decurs vē raporteze în cele următoare:

Primirea.

Reprezentantul Esc. Sale dlui Metropolit Mihályi de Apșa, dl canonic Dr. Vasile Hossu, însoțit de dl Ioan Ionaș, au sosit la gara din Elisabetopol Sămbătă înainte de amiază, unde îi aștepta dl protopop local Câmpian și avocatul Dr. Ladai. După o scurtă vorbire de binevenire, ținută de dl protopop, oaspeții s'au urcat în trăsură de gală a dlui Ladai și au plecat spre comuna Valldhid, la a cărei hotare i-a întâmpinat notarul Fischer cu o vorbire românească și primarul comunei care i-a salutată nemțește. Rev. D. Dr. Hossu le-a mulțumit fiecăruia în limba sa și au plecat spre comună în frunte cu un falnic banderiu de juni călări îmbrăcați în haine de sərbătoare.

În capul satului lângă un frumos arc festiv aștepta preotul local și preotul Secetă în ornate bisericesti. După primirea conductul întreg a mers la biserică unde s'a ținut o vecernie.

Seara ne-am întrunit cu toții la ospitală masă a dlui notar din loc unde ni-s'a servit o somptuoasă cină. Între cântări vesele ne-am petrecut până târziu.

Actul sfințirii.

Duminecă, pe o zi frumoasă cu soare, s'a început în noua biserică serviciul divin pontificat de Rev. D. Dr. Hossu asistat de 4 preoți. Dl canonic Dr. Hossu a ținut o frumoasă predică, în care a fălmăcit poporulului însemnătatea sfințirii bisericii și le-a împărțit binecuvîntarea Escelenței Sale a Metropolitului pentru zelul lor creștinesc.

Cântările liturgice le-a executat parte dl Ionaș, parte corul compus din fete și feciori țărani instruiți de preotul local.

Într'adevăr că ne-a surprins pe toți corul acesta tărănesc. Cu atîta precisiune și așa melodios a cântat, încât a trebuit să admirăm pe bătrânul preot Borza, care cu toată etatea înaintată așa frumoase succese a știut produce.

Banchetul.

După serviciul divin s'a ținut un banchet tot în casa ospitală a notarului,

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Andreiu Ivanovitch.

— Roman de sensație —

de

Iudita Gautier.

(Urmare și fine).

Tînerul om deschise fereastra spre a se liniști puțin.

Pe cer strălucea luna și noaptea era călduroasă.

— Să plec!... A fi iubit și a pleca! — murmură Andreiu, — să ai cerul în fața ta și să alegi iadul, asta e deasupra puterilor omenestii. Totuși voiu pleca mâine... De ce mănă? — strigă el deodată. — La ce bun să prelungesc această agonie? De aș vedea, voiu perde curajul. Chiar la moment trebuie să fug, fără să aștept pe nimeni, fără să fiu zărit. Ah! Doamne! Am văzut-o adineaori pentru ultima-ora! Totul s'a sfîrșit acum.

Zdrobit, el se lăsă să cadă pe o canapea și plânse cu fața ascunsă în perne.

Când se sculă era hotărît și liniștit.

— Aide, — zise el, — când ea se va scula, voiu fi deja departe.

Spre a nu fi auzit în casă deschizend ușile, se hotărî să se coboare de pe balcon. El stîfse mai întâiu lămpile spre a nu fi văzut de afară și se strecură ca un culpabil.

El ajunse jos și porni încet pe năsip.

În această parte casa proiecta umbrele sale asupra grădinii luminată de lună.

Înainte de a se depărta, tînerul om ridică ochii spre odaia Cleliei; ea era încă luminată și una din ferestri chiar întredeschisă.

— Doamne! Fi-va ea suferindă? Cum, nu doarme ea încă? — își spuse Andreiu care părea fascinat de lumina ce venia din acea odaie și nu mai putea face nici un pas.

Tentațiunea era prea mare; el putea să o zărească încă odată fără să fie văzut, fără să se teamă de seducțiunile cuvintelor sale.

El esită mult timp, dar' inima sa fu mai puternică decât rațiunea; se repezi și acățindu-se de burlane fu repede la înălțimea ferestrii.

Clelia, într'un capot alb, sta lângă o măsută și scria. O lămpă pusă în fața ei o lumina pe deplin. Andreiu, agățat de ferele balconului, o contempla cu emoțiune; el nu o văzuse încă așa de frumoasă.

Clelia în curend își lăsă condeiul și se trânti pe scaun.

— Eată s'a făcut, — zise ea; — cu ce bucurie am lucrat pentru el!

Ea se sculă și se uită la cîșornic.

— Deja trei ore! — zise ea.

Apoi se așază pe marginea patului și stătă gînditoare.

— Ah! Doamne! cât de mult îl iubesc, — zise ea cu jumătate voce.

— Nenorocit ce sînt; — murmură tînerul om lăsându-se să cadă jos.

Apoi fugi fără să privească în urma lui. El ajunse la zidul grădinii și-l măsură cu ochii. Era înalt. A-l sări era peste puțină. De altmîntrelea Andreiu făcuse deja prea mult, rana lui abia cicatrizată îl făcea să sufere prea mult. El căută o poartă și găsi o eșire ascunsă rezervată grădinarilor. O deschise. Măna-i tremura și i-se părea că totul se clătina în jurul seu.

— Adio! Adio! — murmură el, — Adio viață!...

Poarta se deschisese și în momentul când Andreiu vol să treacă pragul se simți înlănțuit de două brațe.

— Clelia!

— Ce faci? Unde mergeai? — zise ea spăiată. — Știam bine că auzisem un suspin și un șgomot ușor. Doamne! de eram adormită, tu fugeai și mă lăsa nebună de desperare; căci intenția ta era de a fugi, nu-i așa? Vrei deci să mă uci? Amorul tău s'a schimbat în ură? Ce ți-am făcut? Nu te iubesc decât pe tine și tu fugi de mine fără să spui nici un cuvânt, fără adio? Ah! Andreiu! Este o puțință ca tu să faci asta?

Ea își sprigină capul de pieptul tînerului om, suspinând.

— Clelia, — zise el, — te conjur, aibi milă de d-ta însăși; lasă-mă să plec!

— Ești nebun? — zise ea strîngendu-l mai mult în brațe. — Încearcă a te deslipi de mine. Pleacă, dacă vrei, căci eu te voiu urma.

— Nu poți fi femeia fiului unui rob, — zise Andreiu, căutand să se desfacă din acea strîngere.

— Taci; tu nu mai ești sclav, — strigă ea; — părinții tăi sînt liberi de aci înainte.

— Ce spui?

— Spun adevărul. Ferma în care te-ai născut, acest loc dragă unde am găsit amorul, este a noastră, ea aparține tatălui tău. Katia e liberă, Fedor și Macha sînt liberi și micul băiat, care are ochi așa de frumoși, e deasemenea liber. Tatăl tău e bogat, el mi-a spus. Vezi că sîntem acum egali și că nimic nu se mai opune fericirii noastre, afară de ură, căci e evident că tu mă urăști.

— Liberi! I-ai făcut liberi! Sărmanul meu tată! Visul vieții sale a fost în fine împlinit!

— Da, și ziua în care trebuia să le anunț această știre, cerându-le binecuvîntarea, tu fugeai spre a scăpa de amorul meu.

— E oare cu puțință să mă iubești?

— Vino, — zise ea, — emoțiunea

m'a zdrobit, nu mă pot ține pe picioare. Se află acolo o bancă.

Ei se așază pe bancă. Luna-i învîluia în lumina ei.

— Tu întrebi dacă te iubesc? — zise Clelia după un moment de tăcere. — Acum am înțeles; te-am iubit din primul moment în care te-am văzut, te-am visat chiar în acea noapte; dar' în ziua în care te-am văzut plin de sânge pe drum, am simțit că moartea ta îmi va lua viața și că pentru mine lumea nu există fără tine. Vorbesi în sinceritatea sufletului meu; te iubesc, Andreiu! Consimți să-ți fiu femeie?

— Ah! Știam că de-mi va vorbi ea îmi voiu perde tot curajul, — strigă el căzînd la genunchii tinerei fete. — Asta e prea mult. Nu mai pot să lupt. Primesc această fericire cerească care mi-se oferă; lungile mele suferințe mă părăsesc în fine, inima se umple de o bucurie fără margini. Ah! Clelia, te iubesc ca pe un Dumnezeu. Totuși, într-o zi poate nu mă vei mai iubi și mă vei cufunda din nou în prăpastie; dar' voiu păstra cel puțin amintirea despre cer.

— Ascultă, Andreiu, — îi zise ea sărutându-l pe frunte, — ziua în care nu te voiu mai iubi, îți permit să mă părăsești, dar' îți jur că sînt perfect de sigură că voiu petrece toată viața lângă tine.

care împreună cu stimata doamnă și cumnată și-au dat silința ca să satisfacă pe oaspeți.

Toaste frumoase nu au lipsit.

Primul l'a ridicat Reverend D. Dr. Hossu pentru Escalența Sa Dr. Mihályi, pe care l'am ascultat cu toții în picioare. Dl protopop Câmpean a salutat pe reprezentantul Escalenței Sale pe dl canonic Dr. Hossu. Preotul Secetă pentru dl protopop Câmpean. Dl Dr. Valer Moldovan a vorbit pentru preoțimea grcat. și special pentru destoinicul preot local. Dl Iuliu Morariu, jurist, a toastat pentru preoțime. Dl protopop Câmpean pentru domnul casei și familia lui. Dl Aurel Augur, jurist, pentru bravul avocat român Dr. Stefan Ladai, protectorul tinerimii.

Dl preot local T. Borza cu cunoscutul și umor a ținut un toast în poezie salutând oaspeții.

Dl Dr. Ladai salută tinerimea română și în special pe reprezentanții ei prezenți. Mai vorbesc dl Dr. Hossu pentru inteligență, tinerime și învățători. Dl Dr. V. Moldovan pentru dl Ionaș.

Producția teatrală.

Seara la 7 ore a avut loc o succedă producție teatrală. Și aici trebuie să relevăm rolul principal al dlui preot Borza. Într'adevăr e rar să vezi un preot trecut de 70 de ani, care pe lângă că își împlinește chemarea de preot, instruează tineretul în cântări, apoi compune el însuși piesă teatrală și o predă cu tineretul. Piesa »Șezătoarea«, compusă de dl Borza a fost interpretată așa de fidel și a plăcut așa de mult, încât publicul a aplaudat frenetic și a aclamat viu pe autor.

Piesa a doua »Vistavoiul Marcu«, de T. Alexi încă a fost învățată bine și a succedat destul de bine; fatalul a fost că piesa ca atare e cam slabă și sugutul ei încă nu e pentru popor, ceea-ce a detras mult din succes.

După producție a urmat dans vesel, care s'a continuat cu însuflețire până în zorii. Îți era mai mare dragul să vezi amestec de țărani chișei, țărane frumusele cu port bogat și curat românesc și de tineretul de inteligență.

Succesul moral și material al sârbărilor a fost peste așteptare și bravii Valhidieni pot fi mândri și își pot zice cu tot dreptul, că bună muncă au săvârșit.

V. MOL.

Revistă esternă.

Din China.

Situația din China apare mai mult pacifică. Tratatul de pace decurge și Li-Hung-Chang s'a adresat la viceregi și guvernori cu întrebarea, că sunt aplicați a lua garanția pentru sumele mari, ce vor fi a se plăti puterilor, drept despăgubire?

Împăratul a mai numit ca plenipotențiați pentru tratativele de pace pe Liucunji și Ciangeitun și apoi prin un edict a numit mai mulți comisari, sub a căror conducere se vor ține în septemăna viitoare esamenale publice. Comisarii sunt cu toții conservativi. Curtea nu se va întoarce în Peking, cât timp vor fi acolo soldați străini.

Guvernorul substituit din Paoingfu cu alți 4 oficiali chinezi au fost osândiți la moarte din cauza prigonirii creștinilor și cu deosebire din cauză, că au tiranizat pe o femeie americană, ciungărindu-i membrele înainte de a o uide.

Câteva zile mai târziu, casa era plină de flori și de lumini, de sgomote de muzici, de risete și de dansuri.

Clelia Alexandrowna dădea o sârbare la care era invitată toată înalta societate din oraș.

Svonul circula din gură în gură că această sârbare avea loc cu ocazia logodnei tinerei contese cu acel necunoscut prinț după unii, țeran după alții, și în unele colțuri ale salonului se discuta în mod viu asupra acestui subiect.

— Un țeran! lăsați-mă în pace, — zicea guvernatorul dând din umeri; — el are aerul de țeran tot așa de mult ca mine.

— Știu ce spun eu, — zicea Penuckin palid de mânie. — El era vânător pe moștile mele.

— Ah! — zise Ovnikoff care tocmai trecea, — atunci el a asistat fără îndoială la acea celebră luptă cu lupul, a cărei povestire m'a interesat așa de mult? Mă duc să-l întreb.

Penuckin deveni palid și făcu o mișcare spre a se repezi la Ovnikoff, dar se lăsa să fie reținut de cei ce-l înconjurau.

Clelia, în rochie de mătăș albă se plimba încof prin salon la brațul lui Andrei.

Ovnikoff se apropia de ei și le întinse câte o mână la fiecare.

— S'a decis în fine? — zise el. — Sunt aproape tot așa de fericit ca și voi, scumpii mei copii, și vă binecuvintez.

Generalul W. intră în salon și veni să salute pe tinăra fată.

— Am să-ți dau o știre, — zise Clelia pe când el se închina în fața lui. —

Carliștii.

Încercarea de răscălm, ce au înscenat-o în Spania Carliștii, n'a succedat. Depeșele mai nouă anunță, că autoritățile spaniole, cred că pericolul nu mai e iminent. Șefii răscălților din ținutul Berga s'au refugiat peste graniță. În alte ținuturi cetele răscălate sunt alungate de soldați; în districtul Iaen a fost luată în captivitate o ceată de Carliști.

Francia și Rusia.

E știut, că de câte-ori se dă prilej, Rușii și Francezii caută a-și arăta simpatia reciprocă, ceea-ce se face adeseori și din partea capilor celor două state, a Țarilor și preșidenților Republicii. O astfel de ocazie s'a ivit zilele aceste la desvîlirea monumentului fostului președinte Carnot. Lui Carnot i-s'a ridicat un monument în Lyon, unde a fost ucis, și desvîlirea monumentului s'a făcut în 5 l. c. cu mari solemnități, la cari a luat parte și președintele Loubet.

Din acest prilej Țarul a adresat lui Loubet o depeșă, în care îi amintește partea luată de cătră Carnot la opera de apropiere într'un scop cu deservire pacinic a celor două țări prietene și aliate, asigurându-l totodată despre prietenia sa neclintită și sinceră.

Dl Loubet a mulțumit Țarului de această nouă dovadă de afectuoasă simpatie, adaogând că Francia împreunează în pioasa ei amintire numele lui Alexandru al III-lea și al lui Carnot.

Din diecesa Aradului.

Noul sistem și învățătorii.

Cu începerea an. curent, schimbându-se sistemele, s'a schimbat și redactarea foil »Biserica și Școala«. Și lucru firesc, a trebuit să se schimbe și ideile în redactarea ei. De aceea, în nrul 3, se ținea o strașnică lecție la adresa învățătorilor, cerându-se nici mai mult nici mai puțin, decât să nu utoze vre-unul a eși din cei patru păreți de școală, când e vorba de alegeri peste tot, dar' deschilint la alegeri de natură bisericească.

Rostul acestor scrisse mulți nu-l puteam înțelege. Și nu-l înțelegeam, fiindcă așteptam mult dela noul sistem. Căci nu odată ni-s'a zis: face-vom dreptate în diecesă, ca adevărul și dreptatea să fie mai presus de toate! Că cum se aplică adevărul și dreptatea aceasta, față de învățători, ni-s'a spus curat și limpede în cele publicate din »Biserica și Școala« și ni-se spune tot mereu și în »Tribuna Poporului«.

Pecatele mele m'au pus să combat cele scrise la adresa învățătorilor, pentru-că n'am aflat, că, urmând acelor scrisse, s'ar lucra în favorul școlai, bisericei și a neamului. Eu unul am constat chiar contrarul.

Observările mele au făcut mult sânge rău; n'au fost bine primite. Și fiindcă observările emanează dela persoană, se înțelege de sine, am devenit persoană odioasă înaintea lor. Și ca atare, când cu alegerile de deputați sinodali, s'au pus toate în mișcare pentru alegerea altui învățător, deși învățătorii întrușiți în ședință, sub presidenția Rev. Domn protopop tractual, prin vot secret și contra voinței mele, au decis a susține

M'am hotărât să-ți cedez această livadă care taie în două una din proprietățile d-tale și pe care tutorul meu nu voia să-ți-o dea.

— Ah! mulțumesc, mulțumesc, — zise generalul.

— Acum, permite-mi de a-ți prezenta pe Andrei Ivanovici, logodnicul meu; el vrea să îmbrățișeze cariera militară și cere protecția d-tale. Ținăr și brav cum e, viitorul e al lui și nu poate să nu merite stima d-tale.

Generalul rămase un moment înmărmurit.

— Trebuie să știu să suport o înfrângere cu eroism, — zise el într'un târziu.

— Nu pot să am ură că ai preferat pe acest frumos tinăr. Francheța privirii sale îmi place și se poate bizui pe mine.

Cei doi oameni se strinseră cu cordialitate de mână.

Se anunță că masa era servită.

Pe când toți treceau în sala de mâncare, logodnicii, răzimați unul de brațul celuilalt, putură să schimbe câteva cuvinte pe șoptite.

— Din ziua în care ai intrat în casa mea, — zise Andrei, — fiecare minut al vieții mele, fiecare cuvânt eșit de pe buzele tale m'au rămas întipărite în spirit.

— Nici eu n'am uitat nimic, — zise Clelia. — Îți amintesc de o zi în care m'ai spus, îndreptat spre mine frumoasa ta privire severă: »Noi nu suntem ceea-ce crezi, noi ne batem nevestele«.

Oare adevărat o fi asta? Oare tu mă vei bate?

candidătura mea de deputat sinodal. Faptul acesta l'a susținut și cunoscut și dl coleg X. într'un număr de atunci al »Tribunei Poporului« prin iscălitura proprie.

Acest domn X., conform promisiunii date, răspunzându-mi acum în nrul 196 din »Tribuna Poporului«, își iscălește numele astfel: Petru Vanc, învățător în Măderat. Descoperirea aceasta a făcut asupra mea o impresiune rea. Nu pentru-că numele d-sale ar însemna întărirea spuselor d-sale, ci pentru-că eu nu puteam crede, ca d-sa să scrie în chipul și în modul cum a scris. Căci cum se potrivește cele scrise de d-sa în cauza candidaturii mele de deputat sinodal, cu cele publicate în nrul 123 din »Tribuna Poporului«? Eată ce scria d-sa în acest număr:

»Om nervos, cunoscutul nostru I. G. scrie în autorisat dela Sibiu un articol, care se sfârșește cu o mare neauiință la adresa mai marilor nostri bisericești. Supărat poate pentru-că a căzut la alegerea sinodala, colegul gâlfan învinovătește noul sistem zicând, că prigonește pe învățători, deși sub acest sistem au intrat în sinod doi(?) învățători și chiar colegul supărat a căzut nu din cauza sistemului, ci fiindcă cerul Șiriei a găsit vrednic de ales pe alt învățător, om cu minte și așezat«.

Deci, când zic, că descoperirea numelui d-sale a făcut impresiune rea asupra mea, am zis-o și o zic, pentru-că eu am presupus mai mult despre d-sa; n'am știut, că umbra cu doi bani în trei pungi! Ear' între astfel de împrejurări e numai o paradă a face atâta provocare la amicitia noastră!

Suntem aproape cu comunele de olaltă. Urmarea a fost, că conveniam cât de des la olaltă. Și dacă nu mă înșel, tocmal fusese la mine, când am scris primul articol la adresa noului sistem. Oă a avut cunoștință despre cuprinsul aceluia articol, sunt mai mult ca sigur. A avut cunoștință și de celelalte, ce am publicat. Căci nu odată am discutat între noi cestiunea aceasta. Și nu am putut observa întru nimic, că d-sa ar fi încântat de isprăvile noului sistem. Nu numai atât, dar' a recunoscut, că nu oamenii scandalelor, după-cum a susținut d-sa, au produs rezultatul constituirii Reuniunii, ci amestecul noului sistem în afacerile noastre. Și în fine, știe foarte bine, că eu n'am luat peana, ca să apăr interesele unora și a altora, cu atât mai puțin ale celor rățoici; ci am avut înaintea ochilor interesele școlai, bisericei, neamului și a învățătorimii noastre mult încercate. Zic, acestea le-a știut d-sa și le-a recunoscut chiar în prezența mai multora, și când colo, ce să vezi, tocmal d-sa scrie sub anonimul X?... Aceasta e, ce pe mine mă surprinde!

Pentru aceea, nu voiu susține, nici voiu atribui aceste lucruri căderii d-sale la ultima constituire a Reuniunii, decât voiu zice: păzește-mă, Doamne, să nu calc și eu pe urmele idealistice ale colegului meu Petru!

I. Grofșorean.

Din Alba-Iulia.

— Octomvrie 1900.

A trecut și culesul viilor, care ăst timp a dat un rod excelent în calitate și cumpărătorii, dela anul 1862 și 1866 nu au mai aflat vin așa bun, ca cel din ăst-an. Au și venit mulți cumpărători, cei mai mulți erau Jidani, cari fac vin coșer, însă au venit cu dorul în inimă de a cumpăra lesne, ceea-ce li-a și succedat în parte, fiindcă concurenți creștini puțin erau. Mult a contribuit la scăderea prețului și curțile grofilor Telechi din Telna, cari încă și-au vândut întreg productul lor pentru vin coșer. Cât folos ar fi avut poporul nostru, dacă în acest ținut ar exista o societate pentru cumpărarea mustului?

Vinul e o marfă care aduce în restimp de un an interese triple după banii așezați în ea, și publicul consumator ar avă de unde cumpăra vin curat în timpul acesta, când falsificarea vinurilor este un sport jidano-unguresc, care nu va înceta până nu se vor aplica pedepse mai aspre contra falsificătorilor. Ei înșeală de 100 de mii și când îi află li-se aplică pedepse de 300 fl. și vr'o zi de arest, — ce nici că se poate numi pedeapsă.

Și societățile noastre comerciale ar avă de unde cumpăra marfă românească și bună și nu s'ar mai întâmpla neinconvenientul, ca societate comercială română să cumpere vinuri de 20—30 mii florini dela străini, ca apoi să-1 bea Românii ca marfă românească (dacă din întâmplare nu s'ar fi prefăcut în — ofe!).

Bărbați cu dare de mână din acest jur și alții din alte părți, precum și băncile române, ar pute înființa o societate pe acțiuni pentru cumpărarea de must și vin dela populațiunea rurală, care neavând vase pentru păstrarea mustului, acum îl vinde cum poate, ba unii au vândut hectolitru cu câte 8 sau 9 fl.

În ținutul acesta ăst-an au fost rodurile câmpului peste tot îndestuitoare, însă prețul grâului este și acum prea scăzut. Cucuruzul s'a coplețit foarte bine și curechiiu încă e destul, deși din cauza omidelor a fost temere că va fi puțin.

După un an ca acesta, chiar și cei mai săraci pot să intre în iarnă fără frică.

Aceasta ar fi icoana părții materiale din viața poporului; dar' nu putem înregistra și în partea spirituală asemenea rezultat. Aci e stagnare în toate. Despărțământul »Asociațiunii«, în urma unor intrigi desființat, nici azi nu mai răzvine și scopurile culturale române sunt date uitării! Nu s'au gândit intriganții la urmările rele, cauzate neamului și la rușinea cauzată unui ținut curat românesc, pe care l-au adus la indiferentism. Materialismul nu se potrivește cu idealismul, care ar trebui să ne însuflească pe toți, — și care ne lipsește. Credința fără fapte e moartă și nu e bine ca să fim priviți de amoriți.

Chiar și pe terenul bisericesc și școlar nu avem a ne lăuda, căci în alptrelea an scaunul protopopului gr-or. este tot în vacanță și Vener. consistor nu voeste a urma statutului organic.

»Telegraful Român« din când în când aduce câte o corespondență plină de laude, că s'a sfințit câte o biserică reparată prin ținutul acesta, dar' nu ne spune despre progrese mai îmbucurătoare.

Unde este disciplina, pentru-că învățătorii nostri să-și țină regulat școala și preoții instruirea tinerimii adulte în cele morale, ca în Dumineci și sârbători să nu fie pline cărcămele și să se învețe poporul a se reține dela beția, care tot mai mult se lățește? Zidurile negrăitoare nu vor susține viața poporului, care numai prin învățături morale și cu pilda faptelor se va pute străcura prin multe mreje lui puse de cei cari ne ursec și ne doresc pierirea.

Pentru învățării dela măiestrii, cari se află în mare număr în orașul Alba-Iulia, ar trebui ca preoții din localitate să se intereseze — despre ce până acum urme nu sunt. Asemenea tinerimea gr-cat. din gimnasiul rom-cat. de aici ar fi a se scoate de sub tutela străină și a li-se da catechisare prin preot românesc și să cerceteze biserica românească, la care peste tot anul în nici o Duminecă nu poate merge. Ce fel de Români vor pute fi aceia, cari în ținuturile lor nu învață legea creștină în limba lor și nu iau parte la slujba bisericeii lor?

Dar' destul de astă dată.

Sentinelă.

Esposiția de vite în Mercurea.

— Raport special. —

— 6 Noemvrie n.

Duminecă, în 4 Noemvrie n. s'a ținut în Mercurea, a XI-a esposiția de vite, aranjată de comitetul »Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibului«.

Membrii din comitetul Reuniunii d-nii: D. Comșa, preș., Viator Tordășianu, secret. și E. Verzariu, contr. au plecat din Sibiu, pentru a face preparativele de lipsă încă Sâmbătă seara și peste noapte au fost găzduiți de frunțașul comunei, dl George Muntean, ear' vicepreș. dl Dr. D. P. Barciuanu, însoțit și de alți spriginitori ai acestei Reuniuni, au plecat Duminecă dimineața spre Mercurea.

Am ajuns tocmal la timpul potrivit, pe când era să se deschidă esposiția. Locul unde de obicei se țin târgurile de țeară din Mercurea, era aproape plin cu vitele poporenilor din Mercurea, Poiana, Rod, Dobărea, Apoldul-de-sus, Apoldul-de-jos, Ludoș, Gârbova, Reci și Cărpiniș, care de care mai frumoase, ear' harnicii țărani stăteau faloși înaintea vitelor, știind, că azi are să se prețuiască rezultatul muncii sale.

Pe la 10 ore din zi, președintele Reuniunii dl Demetriu Comșa, ține o vorbire prin care arată scopul venirii comitetului Reuniunii agricole acolo, precum și rezultatul acestor esposiții, de a face pe plugar să țină vite mai frumoase și de soiu mai bun. Arată mai departe mențiunea Reuniunii române de agricultură, ce rezultate a obținut în decurs de 12 ani de când există și încheie declarând esposiția de deschisă.

Se întregesc membrii absenți ai juriului cu cei prezenți și la insistența dlui V. Tordășianu, secret. Reuniunii, dl Ioan Moja, paroch în Orăștie primește de a fi secretarul juriului. Se pucea la examinare. Fiecare membru din juriu avea o listă la mână, pe care era însemnat numele esponentului, precum și ce espune și apoi în frunte cu dl președinte mergeau la fiecare vită, o examinau, țărânii li-se spuneau eventualele defecte și se făcea comparațiune între soiul vitelor espuse. Și acestea se făceau într'un mod atât de instructiv, încât fiecare țeran, când va cumpăra vite știe, care e cea mai bună atât pentru lucrarea pământului, cât și pentru folosul cel' da economului. Un lucru îmbucurător s'a putut constata la esposiție, că adevă. majoritatea vitelor espuse erau de rassa »Pinzgau«, deși nu tocmal curată, cea mai bună rassa de vite. Rassă ungureană (albă) abia mai puteai vedea ici-colo câte una. Peste 300 de vite cunute au fost espuse.

Examinarea aceasta a ținut până la orele 2 p. m. După aceea, juriul compus din 38 de ingși s'a adunat în localul »Cassei de păstrare« la o ședință,

în care s'a statorit cine are să capete premiul prim, doi etc.

Finită ședința cu statorirea premiilor, dl președinte a adunat pe toți economii și în propriul seu limbaj popular le-a ținut o prelegere foarte instructivă, despre modul cum au să-și lucreze pământul, unelte mai bune și mai practice ce au să le folosească și pe urmă împărțește premiile celor premiați. S'au distribuit 36 de premii în sumă totală de 200 coroane. Când dl președinte le mulțumi pentru-că au dat ascultare cuvintelor comitetului Reuniunii, de s'a prezentat în un număr așa frumos, nesfârșite urale de »trăiască« isbucnă din piepturile celor de față, la adresa comitetului acestei Reuniuni și în special la adresa președintelui.

Dl protopop Ioan Droș, mulțamește — în numele economilor — comitetului pentru zeloasa conducere a acestei Reuniuni, precum și pentru grija ce o poartă față de bietul țeran, atât de subjugat.

Era la 4 ore p. m. când ne-am așezat la o masă comună. Aici s'au ținut mai multe toaste. Dl Comșa, pentru frunțașul comunei, dl Droș pentru comitet și dl Dr. Barciuanu pentru protopretorul care mult se interesează de această instituțiune, apoi un frumos toast ține dl Ioan Moja, paroch în Orăștie, prin care salută în numele Reuniunii agricole din Orăștie, pe Reuniunea mamă din Sibiu.

Sunt frumoase progresele Reuniunii române de agricultură din acest comitat, peată că nu se înființează în fiecare comitat câte o asemenea Reuniune, oăci e fapt incontestabil că viitorul unei națiuni se asigură numai prin o lucrare continuă, care nu are în vedere numai foloasele personale, ci folosul general al tuturor. Tot asemenea adevărat este, că progresarea pe terenul economic, înțimpină mult mai mari greutăți decât progresul pe alte terene, întru-cât aici ai de a face cu elemente, cari nu prea cu drag se pot desbăiera de vechile obiceiuri moștenite dela strămoși și așa ori-ce inovațiune produce, — în bietul țeran — resens, ba de multe-ori neîncredere față de cei-ce le arată calea spre adevăr. O știm asta cu toții și mai bine o știu conducătorii Reuniunii agricole, despre cari pot afirma, — fără a esagera, — că numai oameni cu mâna de fer fiind pot face aceea ce d-lor au făcut în decurs de 12 ani de când există această Reuniune. Onoare lor! Dorel.

Cronica zilei.

Sibiu, 7 Nov. n. 1900.

Memento. 8 Noemvrie: Ad. gen. a »Reuniunii învățătorilor români gr-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș«, despărțământul Ernurt, în școala rom. din Cucerdea-română.

10 Noemvrie: Adunarea de toamnă a »Reuniunii învățătorilor gr-cat. din arhiepiscopia de Alba-Iulia și Făgăraș«, despărț. Biei. în localul școlai rom. gr-cat din Pănade.

Necrolog. Subscriții cu inima înfrântă de durere, în numele lor și al consăngenilor aducem la cunoștința amicilor și cunoscuților, că preaiubitul lor tată, sooru, moș și strămoș Stefan Moldovan, preposit sau arhiepiscopbiter al bisericeii catedrale gr-cat. de Lugoj, prelat domestic al Sf. Sale ponteficeii roman, membru fondator al »Asociațiunii pentru literatura și cultura poporului român«, membru la mai multe societăți culturale ș. c. a., în urma unui morbid îndelungat, fiind împărțit cu sf. sacramente ale muribunzilor, în 4 Noemvrie st. n. noaptea la 10 ore a adormit în Domnul, în anul 88 al vieții, 63 al preoției și 41 al prepositurii sale. Funcțiunile funebrele s'au ținut în biserica catedrală din Lugoj, în 6 Noemvrie la orele 2 d. a. Sf. liturgie împreună cu parastas pentru odihna sufletului răposatului s'a celebrat în biserica catedrală, Mercuri, în 7 Nov. la orele 8 a. m. În veci pomenirea lui! Văd. Rosa Moldovan, ca noră; Adolfinia Moldovan veld. Oltean, ca fiică; Conte Francis Norman de Audenhoffe, ca ginere; Sidonia Moldovan, Alma Moldovan, ca nepoată; Conte Luis Norman de Audenhoffe, ca nepot; Georgina contesa Norman de Elekes, ca nepoată; Reginald conte Norman, ca strănepot.

Hymen. Oprea Nicolae Mosora și Paraschiva Ioan Hânsa își vor celebra cununia Duminecă, în 11 Noemvrie st. n. a. c., în biserica cea mare din Seliște.

Boala lui Krüger. Se vestește că președintele Krüger zace greu bolnav. Medicii spun că pentru restaurarea sănătății, Krüger va fi nevoit să se retragă dela ori-ce acțiuni politice și de guvernament. Din Pretoria se anunță apoi că și soția lui Krüger e greu bolnavă.

Manevrele mari în anul viitor se vor ține în jurul orașului Păcs. S'au început deja preparativele pentru aranjarea castelului contelui Majláth, unde va fi locuința Monarhului. La posta dela Mihojáz s'a instalat stațiune de telefon, care va avă directă legătură cu castelul lui Majláth.

Monarchul a dăruit din casseta privată 5000 coroane pentru statuia poetului ungar Vörösmarty Mihály.

Dr. Augustin Bunea canonic metropolitan, a fost numit inspector școlar arhiepiscopar, president la tribunalul matrimonial pentru arhiepiscopia Blajului, și director la Reuniunea arhiepiscopară de asigurare contra incendiului.

Nou nobil maghiar. Dr. O. D. nk, directorul financiar din Sibiu a fost înzestrat de Monarchul cu distincția de nobil de „Kis-Torony”.

În amintirea Împărătesei-Regine Elisabeta. Ministrul de culte și instrucțiune publică a dat ordin, ca ziua de 19 Noembrie, ziua Elisabetei să fie sărbătoare în fiecare școală în amintirea asasinatului Împărătesei-Regine.

Cambiiile prințului de Braganza. Tânărul prinț de Braganza, care servește ca ofițer în un regiment din patrie, ajuns în lipsă de bani s'a adresat la agentul Lukács alias Lefkovits Matyas, care cu ajutorul usurarului Vargha A. a și pus la dispoziția prințului suma cerută. Când a expirat termenul de plată prințul s'a pomenit, că în loc de cambiiul lui de 4000 coroane i-se prezentă unul de 40.000 cor.

Agentul a falsificat cambiiul — așa zice prințul. Poliția a deținut atât pe agent, cât și pe usurar. Agentul a declarat, că primește acum și numai 4000 în loc de 40.000. Deși prințul se învoiesc și abstea dela orice urmărire legală, pe agent nu-l lasă poliția, care urmărește din oficiu falsificările de cambii.

Stațiune de telegraf. La posta din Pusta-Călan (comitatul Hunedoarei) s'a instituit și stațiune de telegraf.

Nou fuit în Vatican. Înainte cu câteva săptămâni am înregistrat știrea, că un servitor al Vaticanului a furat efecte în valoare de vre-o 300 mii lire. Acum se telegrafează din Roma, că alături noapte un nou furt s'a întâmplat în Vatican. Hoji necunoscuți au spart cassa din cancelaria statului și au furat banii aflați acolo. Norocul a fost, că relativ erau puțini bani în cassă.

Congresul notarilor publici. Din prilejul împlinirii alor 25 ani dela sistematizarea notarilor publici, se va ține în Budapesta, la 8 și 9 Decembrie un congres regnicolar al notarilor publici.

Rectificare. În nrul nostru de Sămbătă s'a publicat greșit numele dlui Dr. Valer Morariu, care a luat cenzura de avocat la tabla din M-Oșorheiu. Rectificăm dar' că nu Moldovan, ci dl Morariu a luat cenzura de avocat.

Congresul însoțirilor creștine. Se știe, că în Ungaria există mai multe sute de însoțiri de credit, consum etc. înființate și conduse de preoții romano-catolici. Aceste însoțiri au și o însoțire centrală în Budapesta. Presidiul acestui centru invită acum pe toți cei interesați la un congres regnicolar al însoțirilor creștine, cum-le numesc ei. Congresul e conchemat pe 21 Noembrie. Oare noi Românii, când vom ajunge la un congres economic? Am avut și noi odată o conferință a directorilor de bancă, dar' o a doua conferință se vede că zădarnic o mai așteptăm!

Az a hunczut. . . Pressburg. Ne sfârșită jelanie i'a cuprins pe împinteaștii nostri patrioți. Auzi obraznice! Nemții din Pojon au cutezanță să-și respecte limba lor națională, chiar și în reprezentanța orașului. Un Neamț renegat, avocatul Zernek a făcut o propunere în scris, ca limba oficială să fie în viitor cea maghiară. Opinia publică și zările nemțești din localitate au fost contra acestei propuneri și de aceea voineosul avocat i'a retras propunerea încă înainte de adunarea reprezentanței.

Tinerimea maghiară a fost la culmea chemării sale. A înscenat un scandal de stradă ne mai pomenit. Ziarele maghiare laudă „patriotismul” tinerimii și înjură ungurește pe Nemții din Pojon. În chipul acesta s'au salvat dar' onoarea neamului unguresc.

Finanț ca preot. Am înregistrat că zilele trecute finanțul Csonda s'a sinucis în Cluj. După-cum se scrie acum din Cluj, preotul n'a voit să înmormenteze pe sinucisul. Ca totuși să fie vre-o rugăciune, un finanț, coleg de-al mortului a zis o scurtă rugăciune deasupra groapei împlinind astfel pentru prima oară un finanț datorințe preoțești.

La

Abonament lunar

pentru

Noembrie st. vechiu

invită

Administrația ziarului „TRIBUNA”

PARTEA LITERARĂ.

Dr. Petru Barbu.

— Răspuns la „Darea de seamă” —

Spicuire.

(Urmare).

Năimit?

Di Dr. Barbu în „Istoria bisericească” pag. 64 susține: „Tot așa trec pe partea Calvinilor mulți preoți, ba chiar și unii Metropoliți”; ear' pag. 65: „În locul lui Iorest s'a ales Ștefan II. Simion. Fiind el prieten cu Calvinii recunoaște supremăția bisericești calvine și suferă ca să se introducă în ea o mulțime de învoiiri (sic) calvine”.

Pentru importanța lucrului reproduc aici din cuvânt în cuvânt ce am opus eu insultei aduse de dl Dr. Barbu memoriei marilor arhiepiscopi ai neamului nostru. Eu am scris („Tribuna” nr. 123): „A deduce, că Ștefan Ștefan a trecut la Calvinii din pricină că el a primit condițiile grele, în cari a luat cărmă bisericești și din pricină că a fost necesită să tolereze — de ochii lumii oficiale. — Catehismul calvinesc — este a nu înțelege timpul, în care acei viteji între mucenici” au condus corabia bisericești și a neamului. Tot cu acel drept se putea acuza, spre pildă, episcopul Moga, că a trecut la papistași, fiindcă și el a primit arhieria în condiții umilitoare, și el a fost silit să tolereze lucruri cari jigneau interesele bisericești noastre. Și în timpurile noastre prelații și oamenii politici și cei din administrație se ved nevoiți să facă concesii, la părere spre răul bisericești ori a națiunii, fără ca prin aceasta să-i putem taxa de trădători. Cred că nu e trebuință să vorbesc mai deslușit.”

Aceste rânduri se pare că ar fi scos din toți pepenii pe dl Dr. Barbu. D-sa, răspunzând, ne spune că lungeste vorba nu de dragul dlui S. Popescu, care, ca în toate, așa și în Istoria bisericești noastre, este, după cele ce scrie, un diletant, ci, pentru-ca cetitorii „Dării de seamă” să nu iie de bani buni niște frase ale unui om, care scrie ca un năimit.”

Di Dr. Barbu mă declară diletant în toate. Are perfectă dreptate: eu n'am făcut nici-odată pretenție, că aș fi savant; d-sa însuși a enunțat la alt loc, că eu n'am trecut peste cărțile de cetire. Asta se trece! Este alta, care nu se trece. Di Dr. binevoeste a-mi arunca în față infamia de năimit, dând cetitorilor sei să înțeleagă, că eu aș fi condeiu simbriaș, că aș fi plătit de cineva, ca să scriu așa cum scriu.

Adecă, cum? Di Dr. Barbu pretinde că eu sunt plătit (năimit) ca, ori a) să scriu la gazetă; ori b) să scriu în interesul cuiva și în paguba altuia; ori c) să scriu în interesul meu. Alt înțeles eu nu găsesc cu mintea mea, că ar pute să aibă „năimiția” dlui Dr. Barbu. Să examinăm casurile aceste:

a) scriu la gazetă? Fiindcă dl Dr. Barbu e plătit (năimit) să scrie la „Foia diecesană”, în care și scrie, în adevăr, ca un năimit, nu ca un om cu durere de inimă pentru prestigiul foii și pentru cetitorii ei — dovadă e și modul cum abuzează d-sa de „Foia diecesană” spre a-și publica răspunsul, în trei rânduri același răspuns — crede că pe mine m'ar fi plătit cineva, ca să scriu la „Tribuna”? — Dacă este așa, d-sa să afle că eu pentru-că am scris când în când la „Tribuna”, dela înființarea ei, până astăzi n'am primit nici un filer; din contră: am plătit enorm de scump ceea-ce au scris alții, nu în interesul meu, ci în interes general național;

b) scriu, plătit, în interesul cuiva, vorbind de rău pe altcineva? — Fiindcă dl Dr. Barbu este plătit să scrie la „Foia diecesană”, și crede că pentru aceea e plătit ca să injure și să osândească pe acela, pentru cari d-sa nu este „încântat”, cum face în răspunsul d-sale, d-sa crede că și eu aș fi plătit, bună-oară de Blăjeni, ca să nu-i injur? De-o fi și una ca asta: rideți băieți, că aveți de ce; ori, mai bine, plângeți-l pe dl Dr. Barbu.

c) scriu în interesul meu? Sunt năimit, rob al intereselor mele materiale, rob al banului, pe care voiesc să-l câștig în mod necinstit? — În cazul acesta dl Dr. Barbu crede că, dacă, precum am văzut, fără grija de adevăratele necesități și interese ale școalelor, ci numai

și numai ca să facă parale, ca un năimit al banului, a scris o droaie de cărțuși, una mai detestabilă decât cealaltă, și abuzând de poziția pe care o are în administrația eparchiei — precum dovedește circulara d-sale, citată în „Darea de seamă”, circulară în care d-sa se tradează când scrie protopresbiterilor: „Împrejurarea aceasta mă îndeamnă a vă ruga cu tot din adinsul (cu alte cuvinte: a vă ordona) ca să binevoiți a introduce, încât vă stă în putere (cu alte cuvinte: ori e, ori nu e necesitate, numai să se introducă, să se desfacă esemplare cât mai multe) cartea mea — destul de ieftină — (cu alte cuvinte: vedeți, e vorba de parale) în școalele populare din tractul P. O. D-voastre. — și le-a impus școalelor, făcând, după propria sa mărturisire”, să se desfacă 43.000 esemplare; — dacă, repet, d-sa se știe năimit al banului, crede că așa sunt și eu, și apoi de aici se mai crede că e în drept a-mi asvirlă necinstea în obraz, să afle că: voui fi având eu multe păcate, poate mai grele de cum ar fi în stare să-mi pună în cărcă dl Dr. Barbu, dar' năimiția nu mă atinge, ea rămâne o particularitate a dlui Dr. Barbu. Eu, tot ce am scris, am scris cu dorul de-a lumina chestiuni, am scris, bine-rău, în închipirea că fac știință, nu speculă necurată; am scris, în cele mai multe casuri, când am scris câte o cârtică, negândindu-mă nici măcar să-mi acoper cheltuiala hârtiei și a tiparului, din desfacerea celor-cum am scris.

Astfel dar' din cele pe scurt aici zise, se vede că epitetul de năimit, cu care dl Dr. Barbu a voit să mă mânjească, nu mă atinge, ci se întoarce asupra nesocotitului, care mi-l-a atribuit, și-i pecetluiește fruntea. (Va urma).

*) Răspuns la „Darea de seamă” în „Foia diecesană” nr. 37 (bis) pag. 20.

MAI NOU.

Din China.

Londra, 6 Nov. n.

Se depeșează din Tacu, că Li-Hung-Ciang s'ar fi adresat pe cale privată la căpiva ambasadori cu rugarea, să întrevie la contele Waldersee, ca decapitarea oficialilor din Paoingfu să fie aminată.

În Peking se vorbește, că în jurul noiei capitale Singanfu se isbucnească o răscoală a Mohamedanilor, foarte amenințătoare pentru tron.

Bibliografie.

Fascicolul XXI. din „Enciclopedia Română”, publicată în înșădarea și sub auspiciile „Asociațiunii pentru literatura română și cultura populară română”, de Dr. C. Diaconovich, prim-secretarul „Asociațiunii”, cuprinzând numeroase articole între Chemet-Liblati. Fasc. acesta e primul fascicol din vol. III. al acestei valoroase publicațiuni. În el aflăm o serie de articole de interes special românesc, dintre cari amintim:

Kiajna, Kilia, Klein Ioan Inoc. și Samuil, Knezi, Kogălniceanu, Kostake, Kovács, Kretzulescu, Lăcustă Ștefan, Lahovari, Lambrior, Lăpădatu, Lascar, Latco, (Dr. Onciul), Lauran, Laurențiu, Laurian, Lazar George (cu ilustr.), Lăzăricu, Lecca, Lemeni, Leon, Leonardescu, Leurdeanu. Biografii străine: Kemény, Kepler, Kerner, Kiepert, Kisfaludy, Kisseloff, Klapka, Klopstock, Koch, Kölessey, Körner, Kossuth, Kossuth, Kotzebe, Krapotkin, Krüger, Kuprili, Laplace, Laski, Lassalle, Laudon, Leveleye (I. I. Nacian), Lebrun, Legrand, Leibnitz, Leo, Leonardo da Vinci, Leopardi, Leopold, Lepsius, Lesseps, Lessing, Leuchtenberg, Levasseur (I. I. Nacian). Articole de istorie, geografie, etnografie, etc.: Kissingen, Königgrätz, Kurgan, (T. Antonescu), Lac, Ladislau, Latini, Lemberg, Leyden, Liban. Igienă: Lăptăria, Lapte (I. Felix), Lăuzia (I. Felix), Lavement, Lepra (I. Felix). Alte articole: Lac, Lampa, Lăna, Laringe, (cu ilustrațiuni), Latină, limba (Tiktin) Lăutar (T. Cerne), Lectura, Legat, Lege, Legislațiune, Legitiimațiune, Lemn, Leu, Leucocit, Levant, etc.

Abonamentele se fac la W. Krafft în Sibiu (deposit general pentru România: E. Storck, București) și se primesc numai pentru publicațiunea întreagă. Prețul de prenumărare pentru un tom broșurat cor. 20 —, legat cor. 23. 20 (în România: lei 25. —, resp 28.50).

„Insula morților” novelă de R. Voos, tradusă de Andreiu Bârseanu, profesor în Brașov. Prețul 50 bani.

Călețorii patriarhului Macarie de Antiochia în țările române (1653—1658), teză pentru licență în istorie, de Emilia Cioran. București, stabilimentul grafic I. V. Socec.

„Din Istoria banatului severin”. Se accentuează din toate părțile, că în literatura noastră ramul istoric e cel mai puțin cultivat; abia la lungi intervale de timp dacă apare câte o monografie, o schiță, ori tractarea cutărui episod din istoria Românilor ardeleni și ungureni. Nu prea avem oameni cari să poată jerfi timp și bani pentru scrutarea arhivelor, ca să scoată comoara istoriei noastre și să o dea publicității.

Cu atât mai recunosători trebuie să fim deci acelor puțini scriitori, cari tocam acest ram al literaturii noastre ni-l îmbogățesc cu scrieri bune și de valoare permanentă. Între acești puțini, în timpul mai recent și-au eluat loc de onoare doi fii vrednici ai neamului românesc. Unul Ardelean, în serviciul bisericești gr.-catolice, celalalt Bănățean, în serviciul bisericești gr.-orientale. Ardeleanul cu un op din domeniul istoriei bisericești, Bănățeanul cu un opor din domeniul istoriei profane; ambii câștigându-și merite la recunoștința neamului lor. Cartea dlui canonic Dr. A. Bunea despre episcopul Klein a fost foarte favorabil apreciată în toate recenziunile câte s'au scris până acum despre ea, și toate i-au recunoscut nețăgăduia valoare.

Deasemenea mare valoare e și cârtica „Din istoria banatului severin”, scrisă de dl Patriciu Drăgălina, directorul institutului pedagogic din Caransebeș. Din aceasta bună carte a apărut zilele acestea partea a doua, tractând istoria banatului severin din perioada 1526—1658.

Pe 144 pagine 8^m mic dl Drăgălina ne dă grupate sistematic și descrise într-o românească frumoasă evenimentele prin cari Banatul severin a trecut în cursul celor 132 ani cât a stat sub stăpânirea principilor ardeleni. Luptele cu Turcii, epoca de mărire a lui Mihail-Viteazul și mișeasca tradare și ucidere a lui, faptele de vitejie ale severinenilor, luptele pentru apărarea autonomiei lor, etc. se perondează pagină de pagină în frumoasa descriere a dlui Drăgălina, așa că cu greu te-ai pute decide să întrerupi cetirea acestei cârticele, dacă ai început odată. Pe lângă limbajul ușor și tractarea atrăgătoare, cartea dlui Drăgălina mai are meritul, că celor cari voiesc să știe mai mult, prin notele sub text le dă bogate înviațiuni pentru a consulta scrieri mai vaste și colecțiuni de documente. Nu mai puțin laudabil lucru a făcut autorul acestei cârticele publicând în traducere română și în înțelegerea lor cele trei diplome (dela regele Ladislau V, regina Isabela și principele G. Báthory) referitoare la acordarea și resp. recunoașterea privilegiilor și autonomiei Severinenilor, ear' „registru” organelor de guvernare și administrațiune ale Severinenilor până la anul 1658. formează deamă încheiere a cârtii.

Apărută în editura autorului în tipografia diecesană din Caransebeș, broșura „Din istoria banatului severin”, partea a II-a se poate procura cu 1 cor. 12 bani (pentru România 1 leu 40 bani)

Biblioteca populară a „Asociațiunii”. Conform unui conclud din 4 Maiu 1899, comitetul central al „Asociațiunii pentru liter. rom. și cultura populară română” a inițiat editarea unei „Biblioteci populare”. Scopul acestei biblioteci este să dea poporului dela țeară o lectură bună și ieftină, care să-i desvolte gustul de cetire; să-i dea distracție și instrucție folositoare și totodată să-i ridice și să-i nobilizeze simțul și judecata morală.

Primul număr din această folioștoare bibliotecă îl formează „Povești din viața tinerilor români”, de Ioan Pop Reteganul. Cuprinde în 62 pagini 8^m mic o „înștiințare” a comitetului „Asociațiunii” și apoi povestirile: Băltoșul, Povestea morții, Mihail Pușcașul și Sfat bun la timp primit. Reputația dlui I. Pop Reteganul ne absolvă de a mai insista asupra cuprinsului sievea popular și asupra mersului de gândire și stilului curat țărănesc.

Cartea costă 10 cr. și se poate procura dela biroul „Asociațiunii”, strada Morii nr. 8 și dela toate librăriile românești.

Tablouri românești.

La administrația „Tribunei” se află de vânzare următoarele tablouri, cari fac podoaba ori-cărei case românești:

Portretul Metropolitului Andrei baron de Șaguna . . . cor. —40
Portretul Metropolitului Sterca Șuluțu . . . —40
Portretul dlui Dr. Ioan Rațiu, în mai mic cor. —30, în mai mare . . . —40
Portretul dlui Dr. V. Lucaci . . . —40
Portretul profesorului Gregoriu Silași . . . —30
Portretul Il. Sale dlui Dr. D. Radu, episcopul Lugojului . . . —30
Prefectul Avram Iancu în fruntea oștirii . . . —40
Catedrala din Blaj . . . —60
Conferința națională dela 1894 . . . 3.—
România la Debrețin . . . —60

„Lupta pentru drept”.

— Voci de presă. —

»Dreptatea».

„Trebuie să fim bucuroși când ni-se dă în materie de literatură juridică o traducere de valoare, din toate punctele de privire.

»Lupta pentru drept» e creațiunea acelu geniu juridic Dr. Rudolf de Theering, care e poate cea mai strălucită și cea mai originală ilustrațiune a literaturii juridice contemporane.

Traducerea dlui Păcășanu însă e mult superioară traducerilor anterioare și ca stil și ca aprofundare serioasă a originalului, având pe lângă asta avantajul de a ne prezenta penultima ediție a originalului nemțesc, ediție apărută cu un an înaintea morții lui Theering, care a supus-o unor modificări, cari înlocuiesc stilul științific greoiu în antia ediție cu un stil mai ușor, accesibil și celor ne-specialiști în materie de drept.

Sosiți în Sibiu.

La 7 Noembrie n. 1900.

Hotel „Împăratul Romanilor”: Hayden, reich, vicecolonel din Alba-Iulia; Egger cu soție, major din Arad; Costa, privatier din București; Klemm, fabricant, Răz, Szántó, Hermann, din Cluj, Schuller din Avrig, Licht din Făgăraș, Mark din Radnoth, Klein din Budapesta, Trezzi, Bernlochner, Chlamtacs, Silberbauer, Kuttler, Petrovici, din Viena, comercianți; Schneider din Cluj, Hackmann din Alba-Iulia, sublocotenenți.

Hotel „Meltzer”: Chireiu, peot din Sirnea; Metz cu familia, major din Chichindamare; Pécuarariu, protopop din Ilia-mureșană; Wepper, comerciant din București; Goldstein, econom din Homorod; Schneider, voiajor din Villány.

Hotel „Habermann”: Kralik, Winklhofer, din Budapesta, chimotografisti; Căndea, preot din Sămbăta.

Teatru orașenesc în Sibiu.

Direcțiunea: Leo Bauer.

Joi, 8 Octombrie n. 1900.

ZWEI EISEN IM FEUER.

Comedie în 3 acte, după Calderon, de Fr. Adler.

Începutul la 7 ore seara.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 7 Nov. n. 1900.

Hârtie-monetă română	Cump.	18.90	vând.	19.—
Lire turcești	„	—	„	—
Imperiali (15 R ^u aur)	„	—	„	—
Ruble rusești	„	—	„	—
Galbeni	„	2.55	„	2.56
Napoleon-d'ori	„	19.24	„	19.30
100 Marco germane	„	117.50	„	117.80
Livre sterling	„	24.—	„	24.28

Bursa de Budapesta.

Din 5 Nov. n. 1900.

Renta de aur ung. 4%	94.50
„ „ 4%	90.20
„ „ val. cor. 6%	99.00
Impremutul căilor ferate ung.	97.50
Bonuri rurale ung.	98.—
„ „ croate-slavone	92.50
Obligațiunile desp. regalilor	98.35
Losuri pentru regularizarea Tisei și Soghedin	135.50
Renta de hârtie austriacă	97.35
„ de argint austriacă	96.75
„ de aur austriacă	96.85
Losuri austriace din 1860	181.50
Acțiunile băncii austro-ungare	1700.—
„ „ de credit ung.	648.—
„ „ de credit austr.	650.50
Scrieri fonciare ale institutului de credit și economi „Albina”	102.—
Galbeni împăratești	11.41
Napoleon-d'ori	19.20
Mărci 100 imp. germane	117.75
London 10 Livre sterlingi	240.80

Bursa de Viena.

Din 5 Nov. n. 1900.

Renta de aur 4%	114.50
Renta ung. v. c. 4%	90.05
Impremutul căilor ferate ung.	98.20
Bonuri rurale ung.	89.65
„ „ croate-slavone	92.50
Renta de hârtie austriacă	97.20
„ „ argint austriacă	97.10
„ „ aur austriacă	114.40
Losuri austriace din 1860	181.75
Acțiunile băncii austro-ungare	1692.—
„ „ de credit ung.	652.—
„ „ de credit austr.	654.50

Bursa de București.

Din 22 Oct. v.

5% Renta perpetuă	4% Fonc. rur.	76
5% „ „ 1881 68 1/4	5% „ „ urb. Buc. 80	
5% „ „ 1892 89	5% „ „ Iași 74	
5% „ „ 1893 89	Banca Naț.	2160
4% „ „ 1894 75 1/2	„ Agricolă	287
5% „ „ 1895 75 1/2	„ României	
4% „ „ 90.94 76	„ de scont	227
4% „ „ 1896 77 1/2	Dac. Rom.	390
4% „ „ 1898 77 1/2	Națională	895
Convertite rurale	„ Patria	
5% Obl. c. B. 1893	„ Construcții	25
5% „ „ 1890	„ Basalt artificial	
5% „ „ 1895	„ Tramv. nou	
4% Fonc. rur.	„ Baia centrală	90

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Baltes. Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: Iosif Marschall.

„Mercur“

cassă de bancă și de schimb, societate pe acții,
BUDAPESTA,
numai în dep. VI., Váci-utca nr. 37
(în casele proprii).

La prima tragere a
VII. loterie ung. de clase

ce se va ține în 15 și 16 Noiembrie

se recomandă iubii și favorabili

NUMERI MARI

între 70.000 și 99.000, cari ne stau la dispoziție.

Losuri întregi (1/1) 12 coroane.

de jumătate (1/2) 6 „

de un pătrar (1/4) 3 „

de un octav (1/8) 1.50 „

[362] 7—

Avis! Expediție liberă de porto a losurilor înalte și a sumei câștigate. Comandele cu rambursă costă porto dublu, de aceea e bine să fie însoțite de o comandă prin semnătură postală.

Prima fabrică de mobile în Sibiu

Fritz W. Elges,

Fabrica: strada Sărei nr. 37.
Telefon 37.

Depositar: str. Căminului nr. 30.
Telefon 46.

Cel mai mare stabiliment de mobile pentru

SALON,

REFECTOR,

DORMITOR.

Numai fabricate proprii, în tot felul de stil, sau după desene proprii.

Aranjează locuințe întregi.

Specialist pentru lucrări bisericesti orientale:

fruntare, altare, străni, pictură bisericască etc. etc.

Mobilier pentru școli și aranjament intern pentru bisericile nou.

Primește lucrări pentru edificii și montări de localuri, hotel, cafenele, decorațiuni de tot felul etc.

[169] 37—50

Liferant al căilor ferate ungare.

Descrierea Ardealului.

Cine vrea să cunoască frumoasa țară a Ardealului, și cu deosebire Munții Apuseni, patria lui Eorla și Iancu, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Murșului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sunt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate ziarele noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Liga română”, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl. Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicație unei trebuințe ce intrădevăr se simțea la noi. Sperăm, că publicul cititor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.

Comandele se pot face la

Librăria W. Krafft.

„Foia Poporului“,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foia Poporului“

este în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte să poată abona această foie

„Foia Poporului“

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-a dreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Concurs.

Pentru ocuparea provizorie a postului de învățător în clasa I. la școala confesională gr-cat. din Zagra (comitatul Bistrița-Năsăud), dotat cu un salariu anual de 600 coroane, 30 cor. relut de cuartir și 16 cor. diurne pentru adunări, cari se solvesc anticipative din fond — prin aceasta se descrie concurs cu termenul de 30 Noiembrie a. c. Condițiunile: să aibă calificarea necesară; vor fi însă preferați cei ce posedă limba maghiară și în vorbire, au IV. cl. gimn și au cunoștință de note. [375] 1—2

Doritorii de a ocupa acest post să-și trimită suplicile instruite după lege la președintele acestui senat școl. până la 28 I. c.

Din ședința senatului școl. conf. gr-cat.

Ioan Zinveliu, președinte.
Clement Drăgan, secretar.

Viorele,

vals pentru piano de Tib. Brediceanu, cântat cu ocazia balului soc. acad. »România-Jună« din Viena a. c.

De câpăt la librărie

Ciurea — Brașov, Krafft — Sibiu,
[338] 14—15 Teran — Oravița.

Prețul unui exemplar 2 cor. 40 bani.

Catalog de

musicalii

pentru

Clavir

Harmonium

Violine

Cello

Citare

Musică de cameră

Orchestra

Guitare

Cântece

humoristice

Coruri

pentru duete și terzette

Piese de studii

etc. trimit

[373] 1—8

gratuit

și franco

OTTO MAASS,

editură și depozit de musicalii,
Viena, VI/2, Mariahilferstrasse nr. 91.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

al

„Reuniunii sodalilor români din Sibiu“,

cuprinzând

unele date dela întemeierea ei până la

31 Decembrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul I cor. 20 bani, cu porto postal I cor. 40 bani

Portretul

lui

Dr. Grigoriu Silași

lucrat după o fotografie, tipărit pe carton fin în mărime de 24x32 cm. îl trimite francat pentru 30 bani.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni.

Lupta pentru drept

de

Dr. Rudolf de Jhering

traducere

de

Teodor V. Păcățan.

Prețul 2 coroane.

Această carte ar trebui să o citească și studieze

— fiecare Român,

— luptător pentru

— dreptul național.

Se află de vânzare la:

Librăria W. Krafft.

Farmacia lui F. I. R. Hotter la »Sfântul Iosif« în Viena, calea Schönbrunn nr. 182

Absorbinol-Hotter

1/2 flacon fl. 6 —, 1/2 flacon fl. 3.50.

Depărtează toate eczențele și așezările unsoase, fără a cauza stricăciune părului. Întărește vinele slăbite și atacate de boală, depărtează toate modăile de pe mușchi și răcoare toate sprindile; îndesește e foarte sigur leac contra pocheilor, umflăturilor de gese, modărilor dela capite, genunchilor groși, modărilor de pe vine, oaselor îngroșate, umflăturilor, unde de acestea se ivesc. Vindecă tremurarea genunchilor și toate contuziunile.

Praf de nutremnt-Hotter

pentru cai și vite cornute

1 pachet 80 cr.

Excelent adăos la nutreț pentru a conserva animalului puterea și sănătatea; folositor la toate boalele de rinichi, de beșică și de nervi.

Unsoare-Hotter

contra osului mort

1/2 borcan fl. 2. —, 1/2 borcan fl. 1.20.

Depărtează osul mort și eczențele de os chiar și în cazuri învechite, după întrebuintare de 4—6 săptămâni.

Preparate veterinare

HOTTER

cele mai escelente ale timpului modern, conform numeroaselor ateste, neîntrecute în efect de nici unele mijloace de acest soi.

Să se ceară numai preparate de ale lui Hotter și să nu se primească altele.

Depositar în farmaci și droguerii.

Speditorie principală:

la

Farmacia la »Sfântul Iosif«

Viena XII/2,

calea Schönbrunn nr. 182.

Depositar principal la:

Dr. Emil Budaj, farmacie orășnească în Budapesta, piața primăriei, la Dr. Leo Egger & I. Egger, farmacia »Palatin« în Budapesta VI

bulevard Váci 17, și la Ios. Török, far. în Budapesta, VI., str. Király 12.

Correspondențe și românește.

Training-fluidul-Hotter

1 flacon fl. 1.20.

Conservă vinele și mușchii puternici și vioi până la vîrstă înaintată, după frecări cu acest fluid animalul devine capabil de cele mai mari strapăte și training. E cu surprinzător efect întrebuintat și la toate urmărilor de prea mari sforțări, la ologire, reumă și înțepenire.

Praf-Hotter pentru rimători

Nr. I. și II.

1 chilo . . . fl. 1.20.

Cel mai bun mijloc dietetic pentru așezarea poftii de mâncare și prin aceasta a promova creșterea rimătorilor; escelent leac contra orbalului. [157] 51—104

Nr. II. a se folosi peste tot locul.

Leac de colică-Hotter

1 flacon fl. 1.50

contra tuturor soiurilor de colică și incuierii de ud la cai, cum și contra umflărilor la vitele cornute.

La porunca preînaltă a Maiestății Sale ces. și apostolice reg.

XXI. loterie de stat ces. reg.

pentru generale scoupi filantropice militare.

Această loterie de bani,

unica permisă de lege în Austria

cuprinde 18.122 câștiguri în bani gata

în sumă totală de 418.640 coroane.

Câștigul principal este de

200.000 cor. în bani gata.

Tragerea (sortirea) se face irevocabil la 13 Decembrie 1900.

Pentru plata câștigurilor garantează regia loteriei ces. reg.

Un los costă 4 coroane.

Losuri se vînd: La secția pentru loteriile de stat în Viena, I., Riemergasse 7, la colecturile de loterie, tutungeri, la oficii de dare, postă, telegraf și tren, la case de schimb etc. Planurile de sortare se împart gratuit la cumpărătorii de losuri.

→ Losurile se espedează gratuit. ←

Dela direcțiunea regiei ces. reg. a loteriei.

Secția loteriilor de stat.

[354] 4—10

Din editura „Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip. broș. elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipăruș Păruș. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 80 bani.
7. Teu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcișul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.
9. Fieca a nonă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndărășnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstema de mamă. Legendă populară din gura Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Bojana Némceva, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Caldărușca cu trei picioare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Geneyray. Un exemplar 16 bani.
19. Ceanșoșca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un peșteră îndărășnic. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teard. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigoaica. Din fanteziile lui Nicolae Gogoș. Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 12 bani.
27. Vocii. Din fanteziile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 40 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
29. Scărcăritul. Comedie de Molière. Un exemplar 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 10 bani.
31. Născuț-imperat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
32. Dina-imperat. Poveste de peana al aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazăr. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Rogeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Mățaș. Un exemplar 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulin. Un exemplar 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Mățaș. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Mățaș. Un exemplar 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonia Ghislan zoni. Un exemplar 24 bani.
41. Poemul bun de inimă. Comedie în 8 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoara Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Mățaș. Un exemplar 80 bani.
43. Mica Vădăcă. De George Sand. Un exemplar 60 bani.
44. Rusălin păcurarul. Poveste de Nicolae Trăbucanu. Un exemplar 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandre Paredi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 40 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Tradusă de din limba rusă de Enes Hedeș. Un exemplar 80 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
48. Poezii populare »Cântecul bătrâneștii«. Din culegerile lui I. Pop Reteganul. Un exemplar 20 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vînsare în librăria W. Krafft în Sibiu.